

■ Падпіска-2016

«У ВАС ТОЛЬКІ ХЛЕБА НЕ ХАПАЕ»

Паштавікі забяспечваюць сваіх кліентаў не толькі цікавымі выданнямі, але і разнастайнымі бытавымі таварамі

У Дзераўнянскае аддзяленне паштовай сувязі паступае больш за тысячу розных перыядычных выданняў. Гэтае аддзяленне адно з першых актыўна ўключылася ў падпісную кампанію на другое паўгоддзе 2016-га. Наведвальнікаў на пошце нямала з самай раніцы, і кожнаму з іх паштавікі не забываюць прапанаваць цікавыя выданні: для сябе, дзяцей, усеі сям'і. У каталогу такі шырокі выбар газет, часопісаў, што можна нават разгубіцца. Але работнікі пошты гатовы дапамагчы і падказаць, што выбраць, бо і самі лічацца аднымі з найбольш актыўных падпісчыкаў.

Начальнік аддзялення Антаніна Жодзік і аператар Вераніка Яўсейчык рыхтуюць стэлаж для свежых выданняў, якія рэалізуюцца ў розніцу. Жанчыны ў прывабнай уніформе з сінімі фірменнымі галштукімі (такі «дрэс-код» заведзены на пошце год таму), на беласнежных блузках прымацаваны байджыкі.

У кожнага з іх свой стол, маршрут, аднак усіх іх яднае тое, што яны добра ведаюць людзей і што людзі з нецярпеннем іх чакаюць.

Антаніна Жодзік працуе ў аддзяленні дзевяць гадоў. Пачынала аператарам, а ў 2013-м пасля выхату на заслужаны адпачынак ветэрана паштовай сувязі Валентыны Калашчыч замяніла яе на пасадзе начальніцы аддзялення. Сёння аддзяленне актыўна прапануе жыхарам аграгарадка і суседніх сельскіх населеных пунктаў новыя віды паслуг, выконвае даведзеныя планавыя заданні, працуе па новых камп'ютарных тэхналогіях. Напрыклад, устаноўлены счывальнік для ачышчэння аператый па безнаймаўным разліку. Летась у аддзяленні быў зроблены касметычны рамонт.

На вызваленае Антанінай Жодзік аператарскае месца прыйшла Вераніка Яўсейчык. З камп'ютарам яна на «ты», таму цяжкасці ў рабоце не ўзнікае. Свой добры настрой маладая жанчына і, дарэчы, мама двух дзяцей, тлумачыць яшчэ і зручнасцю месца працы: маўляў, дзіцячы садок акурат па дарозе на работу.

Працоўная раўна дэталізацыя заспець на рабочым месцы і паштальёнаў. Іх у аддзяленні чацвёрэ. Усе — жанчыны.

Неўзабаве са Стоўбцаў прызджае машына з белай дыяганалічнай паласой. Чуюцца вокліч-сінгнал: «Пошта прыйшла!» Разам з ёй прыбываю і розны тавар, які неабходна хуценька разгубіць.

Напярэдні я зрабіла заяўку, заказ аказваўся вялікім, — тлумачыць Антаніна

Перад выездам паштальёны (злева направа):
Вольга САЙ, Яніна КАНАПАЦКАЯ, Наталія КУЗЬМКА і Вікторыя ЧЭМКА.

Жодзік і свае словы падмацоўвае лічбамі: — Тавараабарот аддзялення складае ў месяц у сярэднім каля 40 мільёнаў рублёў.

Тавары паўсядзённага попыту часткова будуць рэалізаваны непасрэдна ў аддзяленні паштовай сувязі (побач з ім — дзіцячая школа мастацтваў, жылы пасёлак, таму сюды ахвотна забягаюць і дзеці, і дарослыя, якія жартуюць: «У вас толькі хлеба не хапае»). Астатняе паштальёны развозяць сваім падпісчыкам, кліентам на службовым транспарце — веласіпедзе. У гэту цёплую пару года ён аблягае іх працу.

Пасля разгрузкі паштовай машыны ў паштальёнаў яшчэ адзін важны абавязак — сарціроўка пошты. Адбываецца яна ў асобным памяшканні з шыльдай «Пакой паштальёна». У кожнага з супрацоўнікаў свой стол. І свой, зразумела, маршрут, аднак усіх іх яднае тое, што яны добра ведаюць людзей, і што людзі з нецярпеннем іх чакаюць.

Мне і сёння ўжо тэлефанавалі жыхары, цікавіліся ў колькі прыеду, таму што хочучь аплаціць камунальныя паслугі, — кажа Наталія Кузьмёка. — Людзі навакол добрыя, ветлівыя, — прызнаецца Наталія Іванаўна, сама ўрадженка Валожынскага раёна. Шмат пастаянных кліентаў і ў яе вопытнай калегі шматдзетнай маці Яніны

Канапацкай, у зоне абслугоўвання якой участковая бальніца, а таксама вёска Агароднікі. У «свайго» паштальёна з людзьмі вельмі цесныя і даверлівыя адносіны. «Ведаю нават, у каго якія праблемы», — дзеліцца Яніна Генадзеўна.

«Людзям часта хочацца пагаварыць, нешта раскажаць», — падзялялася са мной Вікторыя Чэмка, бадай, самы вопытны работнік аддзялення. З дня ў дзень ідзе яна не толькі да жыхароў Дзераўной, але і вёсак Барок, Барок-1, Зарэчка. Усюды паспявае. Непрыкметна і двое яе дзяцей выраслі — ужо ўнучкаў маюць бабуля з дзядулем.

Самая маладая ў аддзяленні — Вольга Сай, пры тым што стаж яе работы ў раённым вузле паштовай сувязі дзесяць гадоў. Увесь час яна працавала ў аддзяленні ў Старыне, а пасля яго закрыцця пераведзена паштальёнам у Дзераўную. Пакуль працуе на паўстаўкі, але матулю дваіх дзяцей абяцалі забяспечыць работай. Энергічная Вольга ідзе насустрач жыхарам Дружнай, дзе жыве яе сям'я і якіх цяпер абслугоўваюць шляхам мотадастаўкі, па-ранейшаму дапамагае ім з прыёмам камунальных плацяжоў, дастаўкай тавару.

Таяцяна ГЕОРГІЕВА,
Стаўбцоўскі раён

Працаўніца, актывістка, мама дзесяцярных дзяцей

Ну што ў нас за жанчыны такія: прыгожыя, разумныя, і пры гэтым такія сціплыя! Сядзім паўгадзіны, няспешна размаўляем з паштальёнам Інай ШУЛЬГАН пра кліентаў, падпісчыкаў, дастаўку, іншыя нюансы яе нялёгкай работы, а пра сябе яна амаль ні слова, толькі «так», «не». Як тут здагадаешся, што перад табой — геранія. У прамым сэнсе слова. Добра, што калегі падказалі. Іна не проста кавалер ордэна Маці, яна — маці дзесяцярных дзяцей. І пры гэтым Іну Уладзіміраву называюць адным з лепшых працаўнікоў 13-га аддзялення паштовай сувязі Брэста.

Сапраўды ў яе становішчы самым важным уяўляецца ўменне ўсё паспяваць. Пяцёра дзяцей Іны Шульган, старэйшаму з якіх 26 гадоў, ужо самастойныя, зарабляюць сабе на хлеб, 17-гадовая Віка толькі што адсвяткавала выпускны бал, трое — школьнікі, меншы Стасік рыхтуюцца восенню стаць першакласнікам.

Іна пералічвае сваіх найбольш цікавых кліентаў. Сярод іх ветэран вайны 92-гадовы Ісаак Манастырскі. Выпісвае заўсёды не менш за чатыры газеты: рэспубліканскую, абласную, адну маскоўскую, ну і яшчэ што-небудзь.

— Дзеці мне не ў цяжар, — разважае Іна. — Мы з мужам заўсёды хацелі мець вялікую сям'ю. Ён ва ўсім дапамагае. Калі доўга на працы затрымліваюся, можа і вячэру прыгатаваць, і ўрокі ў дзяцей правесіць. Работа ў сям'і не дзеліцца на жаночую і мужчынскую. Да таго ж дзеці апякаюць адно аднаго, старэйшыя дапамагаюць малодшым. Так усё пакрысе ідзе сваім парадкам.

трэба пагаварыць, пацікавіцца здароўем, паслухаць іх расповеды.

Іна пералічвае сваіх найбольш цікавых кліентаў. Сярод іх ветэран вайны 92-гадовы Ісаак Манастырскі. Вайну прайшоў ад званка да званка, надта інтэлігентны чалавек, вельмі ўважлівы. Можна многа раскажаць пра мінулае. Напрыклад, калі выйшаў на экраны фільм «Ліквідацыя», пра пасляваенную Адэсу ён раскажаў, здавалася, яшчэ цікавей, бо жыў там у канцы 40-х. Выпісвае заўсёды не менш за чатыры газеты: рэспубліканскую, абласную, адну маскоўскую, ну і яшчэ што-небудзь. Адным словам, цікавіцца ўсімі падзеямі ў свеце.

Ёсць нямыла адзіночкі жанчыны, якім паштальён Іна ў вызначаны дзень прыносіць пенсію. І вось якім назіраннем падзялілася яна: «Перажываю,

Святлана ЯСКЕВІЧ,
yackevich@zviazda.by

ЗВЯЗДА 15 чэрвеня 2016 г.

ЯК НАНОЎ НАРАДЗІЛАСЯ

Учора ў Добрушы пасля мадэрнізацыі адкрыўся будынак адноўленага раённага вузла паштовай сувязі. Сёлета за кошт уласных сродкаў (а гэта Br5,5 млрд) была праведзена мадэрнізацыя будынка: зроблены новы фасад, заменены аконныя блокі, добраўпарадкавана тэрыторыя побач, прыведзены да нарматываў сістэмы цепла- і электразабеспячэння.

Як раскажала начальнік Добрушскага РУПС Алена Трубіна, у аддзяленні паштовай сувязі №4 арганізавана пяць працоўных месцаў аператараў у паштовай зале, дзе можна ўнесці плацяжы і скарыстацца ўсімі паслугамі, якія прадстаўляюцца РУП «Белпошта». Таксама створана шэсць участкаў дастаўкі, якія абслугоўваюць больш за 10 тысяч чалавек. Аддзяленне паштовай сувязі абсталявана ўсімі неабходнымі тэхнічнымі і праграмнымі сродкамі, а таксама аплатна-даведачным

тэрміналам, з дапамогай якой можна самастойна ўнесці розныя плацяжы без камісіі.

У дзень урачыстага адкрыцця прайшла акцыя «Дзеньчытача». Падчас яе ўсім кліентам, якія аформілі падпіску на газеты ці часопісы, быў уручаны памятны падарунак. Таксама супрацоўнікі аддзялення падрабязна расказалі кліентам пра розныя спосабы афармлення падпіскі: у аддзяленні паштовай сувязі, на аплатна-даведачным тэрмінале, праз паштальёна.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by

ГАЗЕТА ДАПАМАГАЕ... НАВАТ АД ФІТАФТОРЫ

Паштальён з Магілёва — пра асаблівасці сваёй прафесіі і прыхільнікаў «Звязды»

«З тоўстай сумкай на рамяні» Галіна Хаўратовіч ходзіць па Магілёве амаль 8 гадоў. Раней пра прафесію паштальёна нават не марыла, працавала на заводзе «Электрарухавік». Але аднойчы скарацілі, і прыйшлося кардынальна мяняць сваё жыццё.

Жанчына прыйшла ў 30-е, цэнтральнае, аддзяленне паштовай сувязі і з таго часу там працуе. Спачатку было цяжка: падпіскай займацца, пенсіі разносіць, карэспандэнцыю дастаўляць. Вуліцы Ленінская, Першамайская, Пянерская... З 8 гадзін раніцы і да 15.00 круціцца як у віры. Так набегавешся, што ног пад сабой не адчуваеш. Добра яшчэ, што не трэба кожны раз вяртацца ў аддзяленне па чарговую партыю прэсы. Выданні на машыне дастаўляюць бліжэй да месца распаўсюджвання і пакідаюць у спецыяльных скрынках. А паштальён потым бярэ і разносіць па кватэрах.

Трапіць у пад'езд таксама не заўсёды атрымліваецца з першай спробы. Не кожны яшчэ дзверы адчыніць. Але Галіна не перажывае. Не пашчасціла з адным жыхаром, пашчасціць з іншым. Вось каму трэба спачуваць, дык гэта яе вясковым калегам, лічыць яна. Ім даводзіцца «задобрываць» злых сабак, мець справы з так званымі асацыяламі — у сельскай мясцовасці іх хапае.

Ад пастаяннай хады па дамах і кватэрах адзенне і абутак хутка робяцца невыгоднымі. Але паштальёнаў забяспечваюць не толькі сумкамі для прэсы. «За 8 гадоў працы я засніла адзін касзены плашч, 3 целагэрыкі і 8 пар туфляў, — смеецца Галіна. — Больш трывалыя зімовыя боты, яны цёплыя і іх надоўга хапае. Модніцам, магчыма, яны б і не спадабаліся, але ў іх вельмі зручна». А яшчэ паштальёнам выдаюць індывідуальныя сродкі абароны — свісткі і газавыя балончыкі. На шчасце, прымяняць усё гэта пакуль не даводзілася. Хоць яе калегі трапілі ва ўсялякія гісторыі. Год таму ў Шклоўскім раёне нейкі злымыснік напаў на паштальёна проста ў аддзяленні, ударыў так, што жанчына страціла прытомнасць. На шчасце, яна хутка ачуняла і адразу ж патэлефанавала ў міліцыю. Злымыснік затрымалі «па гарацых слядах». А яшчэ на аднаго паштальёна напалі ў Магілё-

ве, проста ў пад'ездзе. Жанчына, праўда, не разгубілася і змагла пастаяць за сябе.

На ўсялякі выпадак Галіна засвоіла пару славых прыёмаў, якія паказваў ім на занятках кіраўнік па тэхніцы бяспекі. На практыцы не прыходзілася гэтага рабіць, але абавязкова скарыстаецца, калі спатрэбіцца.

Не праходзіць дарам і хаджэнне з цяжкай сумкай на плячы. Бяляць не толькі ногі, але і спіна. Паштальёнка марыць, каб нарэшце сумкі замянілі на запячкі. Было б лягчэй спраўляцца. Асабліва цяжка ў «гарачы дні» — сераду і пятніцу, калі выходзіць шмат тоўстых штоўднёвікаў. Затое ў панядзелак можна крыху расслабіцца — у гэты дзень газет няма.

Газеты, часопісы, лісты, пенсіі, тэлеграмы — паштальён дастаўляе ўсё гэта без перапынку на абед і нават амаль без выхадных. Адзін дзень, калі ён можа адпачыць ад спраў — нядзелля. У вольны час Галіна любіць пасядзець на беразе Дняпра з вудай. Лепш за ўсё клюе вечарам або раніцай гадзін у 5-6, з веданнем справы кажа яна. Звычайна кампанія ёй складае муж. А вось у дачкі іншы інтарэсы.

Нягледзячы на ўсё складанасці, Галіне прафесія падабаецца. Стараецца папуляры-

САМА САБЕ НАЧАЛЬНІК

У лётніцы паслугі «Белпошты» адпавядаюць сучаснаму ўзроўню, а іх спектр у вёсках не адрозніваецца ад гарадскога

На Шуміліншчыне нашаму карэспандэнту пашчасціла пазнаёміцца з прафесіяналамі ў сферы паштовых паслуг з вялікай літарой. Начальнік аддзялення ў вёсцы Дабя Вольга НЕСЦЯРЭНКА паспяхова выступіла на прафесійным конкурсе — яна ў «топавым спісе» па вобласці. Акрамя таго, яна адначасова і паштальён.

— Нядаўна ў Віцебску на галоўным паштамецце адбыўся абласны конкурс прафесійнага майстэрства. Спачатку журы трэба было прадставіць асабістую прэзентацыю. Канкурсанты творча распавядалі пра працоўныя будні. Было і тэаіраваанне, і практычныя заданні. Я зрабіла адпаведнае «Па шляху» з дакументамі, аформіла страхоўку на аўто. Пры гэтым трэба было вызначыць сапраўднасць дакументаў. Акрамя таго, адправіла электронны грашовы перавод за мяжу — у Расію... Па выніках нялёгкай выпрабаванняў, бо ўсе канкурсанты былі моцныя ў прафесійным плане, заняла 8-е месца, — падзялілася яна ўражаннем.

Абавязна жанчына аказвае паштовыя паслугі ў Дабей і населеным пункце Прыазёрны. Маё пытанне, як жа яна спраўляецца з такім вялікім «фронтам работ», — выклікала ў жанчыны ўсмешку. Сказала, што любіць сваю работу, таму і спраўляецца адна. За ўсё гадзі скаргаў не было. Галоўнае — усё ведаць дасканалы і загадваць планавачы працоўны час.

— Ва ўсім паспее той, хто, як кажуць, ад «а» да «я» ведае сакрэты прафесійнага майстэрства. Мой агульны паштовы стаж прыкладна 10 гадоў. Раней прайсцвала паштальёнам. Калі 3-х гадоў — на цяперашняй пасадзе. Так, яна вельмі адказная. Землякі і гошці раёна ведаюць, што пошта працуе надзейна круглы год. І пры самым карпыжым надвор'і ім акажуць паштовую паслугу, — гаворыць Вольга.

Вольга Савельёўна на сваім «пасту» — у аддзяленні паштовай сувязі ў Дабей з 8.00 да 12.30 і з 15.30 да 17.00 гадзін. А калі яе няма ў памяшканні пошты пасярод рабочага дня, значыць яна ў вёсцы. Усёго абслугоўвае больш за 540 чалавек!

У асноўным у аддзяленне прыходзяць, каб адправіць ліст ці пасылку, купіць тавары штодзённага попыту, аплаціць камунальныя паслугі, мабільную сувязь... Калі пералічваць усё, што можна зрабіць у гэтым утульным памяшканні, бадай, не хопіць газетнай старонкі. У наш час пошта — «шматпрофільны сэрвісны цэнтр», дзе аказваюць дзясяткі паслуг. Напрыклад, можна заказаць тавары беларускіх вытворцаў (па каталогу), аформіць страхоўку, аплаціць за кватэрны тэлефон... І яшчэ, аперацыйнасць абслугоўвання — высокая, незалежна ад месцазнаходжання аддзялення паштовай сувязі.

— Сярод кліентаў ёсць і адзінокія. Напрыклад, 90-гадовая бабулька часта просіць харчовыя тавары прынесці. А ў нас дастаткова багаты выбар і прымальныя цэны. Можна параўнаць кошт цукру, напрыклад, макаронных вырабаў, кансерваў, — працягвае Вольга.

Пенсіянеркі любяць яе, як дачку. І вельмі сумуюць, калі яна ў адпачынку. Але, канешне, пошта працуе і ў гэтыя дні. Бо Вольгу падмяняе «дублёр».

Удвай прыёмнае пісанне менавіта пра Вольгу і таму, што яе сваякроў — падпісчыца «Звязды» з вялікім стажам. Любоў Васілеўна Несцярэнка наогул любіць чытаць беларускамоўныя выданні і кнігі. Ёсць упэўненасць, што і 6-класнік, яе ўнук, сын Вольгі, таксама будзе паважаць роднае слова. Хлопец вучыцца ва ўніверсітэце ў Ляскавічах.

Калі ёсць трохі вольнага часу, яна шые вопратку сабе і сваікам. Вучылася ў Віцебску ў індустрыяльна-педагагічным каледжы. Мае дыплом майстра вытворчага навування і тэхнолага. Але звязала сваё працоўнае жыццё з поштай і не шкадуе. Бо і праца прэстыжная, і штодня служыць людзям — для яе гонар. Робіць усё, каб яе кліентам заўсёды было што чытаць, каб своечасова атрымлівалі лісты, адчуваць сабе літаральна на сувязі з усім светам.

На памяць шануюнай Вользе і яе свекрыцы перадаў фірмовы падарунак ад «Звязды». Не забываюць і сувеніры для іншых падпісчыкаў старэйшай дзяржаўнай беларускамоўнай газеты.

Нагадаю, у наступным годзе «Звяздзе» споўніцца 100 гадоў! І заўсёды падчас камандзіровак хочацца убачыць тых, хто агітуе за нашу выданне, выпісвае яго. У Шумілінскім раёне такіх дзясяткі!

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
pukshanski@zviazda.by

Шумілінскі раён.